

Sygn. akt IX W 1244/16

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący - SSR Aneta Żołnowska

Protokolant – sekr. sąd. Anna Ostromecka

w obecności oskarżyciela publ. R. B.

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2016r., sprawy

I. M. (1)

c. R. i I. z domu W.

ur. (...) w P.

obwinionej o to, że:

- w dniu 19.03.2016r. o godz. 10.30 w O. przy ul. (...) nie zachowała nakazanych środków ostrożności przy trzymaniu psa

- w czasie i miejscu jak wyżej nie usuwała zanieczyszczeń pozostawionych przez zwierzęta domowe na terenach użytku publicznego

- tj. za wykroczenie z art. 77 kw i art. 54 kw w zw z uchwałą rady miasta O. nr XXXIII/602/13 z dnia 13 marca 2013r. w sprawie utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy O. §4 pkt 3

ORZEKA

I. obwinioną I. M. (1) uznaje za winną popełnienia zarzucanych jej czynów i za to z mocy art. 77 kw i art. 54 kw w zw. z art. 9§2 kw skazuje ją na **karę grzywny w wymiarze 400 (czterystu) złotych;**

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinioną od kosztów postępowania i opłaty.

Sygn. akt IX W 1244/16

UZASADNIENIE

I. M. (1) posiada(...) stopień niepełnosprawności (...). Otrzymuje zasiłek z(...) i osiąga dochody w kwocie (...) złotych brutto, jest panną. W przeszłości była wielokrotnie karana za wykroczenie, w tym z art. 77 kw (dane osobopoznawcze k. 20, dane z kartoteki SM k. 14, notatka k. 18).

I. M. (2) i W. W. (2) mieszkają w budynku (...) przy ul. (...) w O.. I. M. (2) jest właścicielką psa adoptowanego ze schroniska. Pomiędzy wymienioną a sąsiadami, w tym W. W. (2) istnieje od dłuższego czasu poważny konflikt sąsiedzki.

W dniu 19 marca 2016 roku około godziny 10:30 W. W. (2) zobaczył przez okno swojego mieszkania psa biegającego luzem. Pies był bez kagańca, smyczy i opiekuna mogącego usunąć pozostawione przez zwierzę zanieczyszczenia. W. W. (2) rozpoznał psa. Zdarzenie zostało udokumentowane fotografiami wykonanymi przez W. W. (2).

W dniu 22 marca 2016 roku W. W. (2) zgłosił zaistniałą sytuację Straży Miejskiej w O. i zażądał ścigania I. M. (2) za wykroczenie z art. 77 kw.

Straż Miejska w O. w dniu 12 kwietnia 2016 roku sporządziła wniosek o ukaranie przeciwko I. M. (2).

Wobec I. M. (2) toczyły się przed Sądem Rejonowym w O. (...) Wydział (...) sprawy o wykroczenia z art. 77 kw. Zakończyły się one wyrokami skazującymi (sygn. akt IX W(...)) oraz IX W (...)

(dowody: wyjaśnienia obwinionej k. 11, zeznania świadka W. W. (2) k. 33, protokół przyjęcia zawiadomienia o wykroczeniu k.1, 3, kartoteka obwinionej k. 14, dane z K. k. 15, notatka urzędowa k. 18, wyrok z 6 listopada 2015 r. k. 31, wyrok z 20 sierpnia 2015 r. k. 32, zdjęcia k. 5, k. 6).

I. M. (2) nie stawiała się na rozprawę w dniu 23 maja 2016 roku. Została wezwana prawidłowo, kwitując odbiór wezwania w dniu 17.05.2016 roku. (zwrotne potwierdzenie odbioru wezwania k. 26). Obwiniona nie usprawiedliwiła swojej nieobecności i nie wносиła o odroczenie rozprawy.

W tych warunkach zaistniały podstawy do zaocznego rozpoznania sprawy w rozumieniu art. 71 § 1 kpw.

Jak wynika z odczytanych na rozprawie wyjaśnień, złożonych przez obwinioną w toku czynności wyjaśniających, nie przyznała się ona do stawianego zarzutu. Podała, iż pies tego dnia jej uciekł. Wyjaśniła, że przywiązała go do barierki, jak wchodziła do sklepu. Po powrocie jednak psa już nie było i dlatego pies chodził luzem. Szukała zwierzęcia przez pół godziny zanim go znalazła. Podkreśliła, że stara się sprzątać po psie sumiennie i codziennie w ramach wychodzenia z psem na spacer. Dodała również, iż pomiędzy nią a sąsiadami istnieje od dłuższego czasu konflikt.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionej, uznając je za przyjętą przez obwinioną linię obrony, zmierzającą w kierunku uniknięcia odpowiedzialności.

Sąd uznał, że wyjaśnienia obwinionej nie znajdują potwierdzenia w zgromadzonym w niniejszej sprawie materiale dowodowym i niosą sprzeczne treści w szczególności w stosunku do rzetelnych, logicznych i konsekwentnych zeznania świadka W. W. (2).

Wskazał on, iż obwiniona nie wywiązuje się z obowiązków wyprowadzania psa na smyczy. Pies chodzi luzem tak po klatce schodowej, jak i poza nią. Podał także, że nie widział, aby sprzątała po swoim psie nieczystości 19 marca, czy też innego dnia. Dodatkowo dodał, iż obwiniona mimo rozmów, kar pieniężnych nie zmienia swojego zachowania.

Okoliczności podane przez niego korespondują z dokumentacją fotograficzną przedstawioną do akt sprawy (k. 5, 6), na której dokładnie widać, że pies chodzi bez smyczy, kagańca i opiekuna, tak więc nie są w stosunku do niego stosowane żadne zwykłe czy też nakazane środki ostrożności.

Sąd dał w całości wiarę zeznaniom świadka. W jego ocenie są one jasne i rzetelne. Należy podkreślić, że świadek próbował rozmawiać z obwinioną, aby ta zaprzestała wychodzenia z psem bez smyczy i sprzątała po nim pozostawione zanieczyszczenia, jednakże obwiniona nagminnie powiela schemat swojego postępowania. Również nałożone na nią kary pieniężne we wcześniejszych sprawach, już zakończonych nie spowodowały u niej żadnej refleksji nad swoim zachowaniem.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie Sądu, zarzut stawiany obwinionej niezachowania zwykłych i nakazowych środków ostrożności przy trzymaniu psa, jak również nie usuwania zanieczyszczeń po nim pozostawionych na terenie użytku publicznego jest całkowicie uzasadniony. Zwierzę chodziło luzem, bez kagańca, a zanieczyszczenia po nim nie były usuwane, co potwierdza w zeznaniach świadek i co widać na przedstawionych zdjęciach (k. 5 i 6).

W związku z powyższym Sąd uznał obwinioną I. M. (1) za winną tego, że w dniu 19.03.2016 r. o godz. 10:30 w O. przy ul. (...) nie zachowała nakazanych środków ostrożności przy trzymaniu psa i o to że w czasie i miejscu jak wyżej nie usuwała zanieczyszczeń pozostawionych przez zwierzęta domowe na terenach użytku publicznego.

Swoim zachowaniem obwiniona wyczerpała znamiona wykroczenia z art. 77 kw oraz art. 54 kw w zw. z uchwałą Rady miasta O. nr XXXIII/602/13 z dnia 13 marca 2013 roku w sprawie utrzymania czystości i porządku na terenie gminy O. § 4, pkt 3.

Podmiotem odpowiadającym za popełnienie wykroczenia z art. 77 może być tylko ten, kto trzyma zwierzę, gdyż to na nim ciąży obowiązek zachowania środków ostrożności ujętych w treści art. 77, jest to więc czyn o charakterze indywidualnym, który można popełnić zarówno umyślnie, jak i nieumyślnie. W świetle tego przepisu kto nie zachowuje zwykłych lub nakazanych środków ostrożności przy trzymaniu zwierzęcia, podlega karze grzywny albo karze nagany.

Odpowiedzialność sprawcy wykroczenia z art. 54 kw jest związana ze sprzecznym z nakazami i zakazami wynikającymi z przepisów porządkowych zachowaniem, które miało miejsce w miejscu publicznym. I tak zgodnie z § 4, pkt 3 uchwały Rady miasta O. nr XXXIII/602/13 z dnia 13 marca 2013 roku w sprawie utrzymania czystości i porządku na terenie gminy O. właściciel psa jest zobowiązany do utrzymania na ich terenie użytku publicznego czystości i porządku poprzez usuwanie zanieczyszczeń pozostawionych przez zwierzęta domowe na terenach użytku publicznego.

Obwiniona nie starała się wywiązać z obowiązku zachowania tak zwykłych, jak i nakazanych środków ostrożności przy trzymaniu psa. Nie trzymała go na smyczy, wychodziła z nim bez kagańca, nie usuwała zanieczyszczeń pozostawionych przez jej zwierzę na terenach użytku publicznego.

Należy przy tym uwzględnić intensywność tego zachowania. Żadnym usprawiedliwieniem dla zachowań obwinionej nie są jej twierdzenia, że pies nie jest groźny i pozwala się głaskać dzieciom.

Jako okoliczności obciążające przy wymiarze kary Sąd uznał szkodliwość społeczną czynu obwinionej, nagminne lekceważenie obowiązujących norm prawnych, zachowanie niezgodne z przyjętymi normami prawnymi i obowiązującymi z racji zamieszkania w społeczności.

Szczególności Sąd miał na uwadze, iż nie było to jednorazowe zachowanie obwinionej. Obwiniona była uprzednio karana za wykroczenie z art. 77 kw.

W postawie obwinionej Sąd nie dopatrywał się szczególnych okoliczności łagodzących

W tych warunkach Sąd skazał obwinioną na karę grzywny w wysokości 400 złotych. Orzeczona kara jest adekwatna do stopnia zawinienia obwinionej i odpowiada wymogom kary w zakresie prewencyjno – wychowawczego oddziaływania.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw Sąd zwolnił obwinioną od kosztów postępowania i opłaty.